

at gjøre et Lidt for stærkt Indgreb i denne Fabrication, som efter de Vilkaar, den arbejder under her i Landet, ikke egentlig kan siges at være særlig begunstiget, forsaavidt man ser bort fra, hvilke Begunstigelser den gennem Tolden tidligere har havt, og som jo efterhaanden ere blevne ophævede.

Alberti: Det er jo i Almindelighed paaftaaet, at vor Toldlovgivning, saaledes som den nu er, er meget frifindet og mild, og at den har udvirket sig saaledes siden 1797, altsaa nu næsten i 100 Aar. Jeg vil ikke i Almindelighed bestride denne Lære, men jeg formener dog, at der er visse Partier af den nu gjældende Toldlov, som paa-trængende kræve Forandring. Sidst, da Toldloven blev reformeret, var det af Rigsraadet. Rigsraadet var en Indrætning, som havde en ganske anden, Dannelsesmaade; end Rigsdagen har. Jeg tror, at Toldloven fra 1863 bærer tydelige Spor af, at det er Rigsraadet, der har behandlet den. Der- som den var gaaet igjennem Rigsdagen i 1863 i Stebet for igjennem Rigsraadet, vilde man vist allerede den Gang have rettet en Del af de Feil ved Toldlovgivningen, som Udvalgets Flertal nu bringer i Forslag, jeg mener nemlig en Nedsættelse eller Ophævelse af Tolden paa de Gjenstande, som tynde paa den arbejdende, paa den fattige Mand. Derfor havde Rigsraadet intet Die og intet Hjerte, derfor finde vi endnu slaaende i vor Toldlov Bestatninger, som vi dog vist Alle her i Thinget, i alt Fald paa saa Undtagelser nær, ville være enige om at afskaffe. Jeg mener, at denne Bestatning paa den uformuende Befolkning gennem Toldloven er det Første, vi bør søge at rette. Jeg skal senere tillade mig at nævne dette ved Exempler. En Side af den nuværende Toldlov og af hele Lovgivningens Udvikling siden 1797 er den saakaldte Beskyttelse. Jeg tror, at en af Opgaverne her maa være at mægle mellem de Interesser, som komme til at staa imod hinanden ved Beskyttelsesystemets Nedsættelse eller Ophævelse. Der opstaar gjennem Toldlovgivningen Pengepørgsmaal, og derved komme Interesserne frem. Det er jo dog afgjort, at dersom man vedtager de Forslag, der af visse Minoriteter eller ogsaa maaffe af Flertallet i Udvalget ere stillede f. Ex. med Hensyn til Lønner- og Smedfæarbejde, vil det medføre, at man kan bygge billigere Bo- liger end hidtil, men paa den anden Side vil disse Forslags Vedtagelse medføre, at de Arbeidere, som ellers leve af Forarbejdelse af Træ, miste en- ten i en større eller mindre Grad deres Fortjeneste, thi det er dog klart, at man ikke paa en og samme Tid kan tilदानne Husene i Sverige og i Danmark, og at det Lønner- og Smedfæarbejde, der udføres i Sverige paa Maskiner, kan ikke udføres i Danmark ved Haandkraft. Det er klart, at her er en Strid mellem Interesserne, nemlig mellem Haandværkernes og Bygherernes Interesser. Paa samme Maade kan

der i andre Henseender komme Interessestrib mellem Forbrugerne og Haandværkerne eller Fabrikanterne. Jeg mener, at det Forslag, som her foreligger, ikke medfører som nogen Nøddendighed, at man skal udbiske al Beskyttelse, men at man bør søge at mægle imellem Interesserne saaledes, at man saavidt muligt kan efterhaanden nedsætte Beskyttelsen. I denne Henseende har jeg med et andet æret Medlem (Mørk) stillet forskellige Forslag om succæsiv Nedsættelse i Beskyttelsen. Disse Forslag ere forfaste, forsaavidt de vare under Afstemning igaar, og det er altsaa et Bevis for, at Thinget vil angribe Beskyttelsen mere, end jeg anser for nødvendigt. Denne Afstemning vil jeg selvfølgelig underkaste mig, og det vil rimeligvis ogsaa vise sig i Dag, at adskillige af de Forslag, jeg har deltaget i at stille for at beskytte Haandværk og Industri mod en Nedsættelse, som jeg anser for altfor farlig, ville blive forfaste. Jeg skal senere tillade mig at omtale enkelte af dem specielt. Det tredje almindelige Hovedspørgsmaal, som her ligger for, angaar den finantzielle Dækning af den Nedgang i Indtægter, der foranlediges ved det nu foreliggende Lovforslag. Jeg skal dog ikke for Dieblirket udtale mig herom, men forbeholder mig mine Bemærkninger, naar vi komme til det Hovedforslag, som et Mindretal i Udvalget har stillet om dette Punkt. Min Anse mod Regjeringsforslaget er for det Første den, at det ikke gaar ud paa at ophæve Tolden paa Livsforsødenheder, forsaavidt saadan Told endnu bestaar, eller paa at nedsætte Tolden paa tilvante Forsødenheder. Som et Exempel, der er meget betegnende for Regjeringsforslaget i den Henseende, skal jeg nævne, at det vedligeholder Tolden for Salt. Salt er dog anerkendt for at være en Nødvendighedsartikel, men ikke blot er Tolden derpaa vedligeholdt, men den er ogsaa særdeles høi; den udgjør, saaledes som den er foreslaet bibeholdt, omtrent 20 pCt. af Varens Verdi, og det maa dog siges at være en særdeles høi Afgift paa en Forbrugsartikel. Nu siger vel det ærede Medlem (Fenger), som har havt en betydelig Andel i Lovens Fremkomst, at Afgiften kun er ubetydelig for enhver Forbruger, men der spørges jo ikke her om, hvormeget Enhver udreder, men der spørges om en Grundsætning, der gaar ud paa at faae Livsforsødenhederne tolfri. Eigesom man vil ophæve Beskyttelsestolden, mener jeg, man skal ophæve Tolden paa Livsforsødenheder, og jeg nævner Salt som en Artikel, der især viser, at den ærede Finantzieminister ikke staaar paa det samme Standpunkt som jeg. Det er besynderligt, at Ministeren kommer med Lovforslaget omtrent i samme Form, hvortil det blev fremsat ifjor, thi mellem de to Lovforslags Fremkomst ligger et almindeligt Folkethingsvalg, og det forekommer mig, at det vilde have været en ligefrem konstitutionel Pligt for den ærede Minister at tage Hensyn til Udvalget af dette Valg, han maatte dog iidsæ, at Thinget ikke